

Formanden: Den ærede 6te Landssthingsmand for 6te Kreds har da Ordet.

W. Petersen: Jeg vil gjerne støtte Forslaget om et Udvalgs Medsættelse særlig af den Grund, som den ærede Forslagsstiller fremhævede. Det er netop et Spørgsmaal, som staar paa Dagsordenen overalt i Europa, og jeg tror ikke, at det kan nytte, at vi paa dette Tidspunkt prøve paa at løse dette Spørgsmaal.

Justitsministeren (Melleman): Jeg skal med Hensyn til det Forslag, der er fremsat, kun yttre, at det selvsølgelig ganske maa være overladt til Thinget, om det vil fremme denne Sag med extraordinær Hast, hvad der jo maa ske, for at den kan tilendbringes i Aar; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at det jo ingenlunde kan siges at være ligegyldigt, om en saadan Lov som denne gjenemføres i Dag, om 10 Aar eller maaske om længere Tid. Det er jo dog et Ønske, som paa mange Maader er kommet frem fra store Lag af Befolkningen og særlig fra en stor Del af de Handlende, at der maatte faaes en saadan Frihed som den her foreslaaede, og det er naturligtvis ikke den nuværende Generation og de vedkommende Interesserede ligegyldigt, om de faae denne Frihed allerede nu eller først i en ubestemmelig fjern Fremtid eller maaske slet ikke. Hvad den Betragtning angaar, at det Emne, dette Forslag angaar, har været Gjenstand for Forhandling paa Konferencen i Berlin, og at man burde afvente Resultatet af disse Forhandlinger, skal jeg dertil kun svare, at det naturligtvis beror paa Enhver selv, om man tror, at disse Forhandlinger ville kunne bringe En til et andet Syn paa denne Sag, end man i Forveien har, men jeg vil imidlertid dog bemærke, at de Forhandlinger, der have fundet Sted i Berlin, ikke let ville kunne finde deres Udtryk ved at fremtræde som Tillæg til eller Forandringer i vor Helligdagslov, det maatte vel nærmest ske ved et Forslag om Arbeidsfrihed, som stod ganske uden Forbindelse med Helligdagslovgivningen. Saavidt jeg veed og har set i de offentlige Blade, er der jo ogsaa Tale om, at den Frihed, der skulde staffles enhver Arbejder, kunde staffles ham paa andre Dage end Søndagen, i hvilket Tilfælde det vilde være

ligefrem latterligt at betegne en Lov, der gik ud paa, at enhver Arbejder skulde have en Fridag om Ugen, altsaa f. Ex. Mandagen, Tirsdagen eller Onsdagen, som en Helligdagslov. Jeg mener derfor, at man meget vel kan sige, at nærværende Lovforslag kun gaar ud paa at gjøre en lille Forandring i vor Helligdagslovgivning, som for saa vidt ikke sigter til at gribe dybt ind i Spørgsmaalet om Arbeidsfrihed, og der vil vistnok blive stillet yderligere Fordringer, naar en Lov derom kommer frem; derfor ville de, der mene, at denne Lov gaar for vidt, næppe vinde Noget ved at afvente Resultatet af Konferencen for derefter at bestemme deres Stilling overfor fremtidige Fordringer.

Schlegel: Jeg vil fraraade Medsættelsen af et Udvalg. Vedtagelsen deraf vil jo være ensbetydende med, at Loven ikke kan komme ud i denne Samling. Altsaa, de Herrer, der sympatisere med, at Loven kommer ud med visse Forandringer, der kunne drøftes uden Udvalgs Medsættelse, ville, mener jeg, kunne slutte sig til, at denne Sag gaar over til 2den Behandling uden Udvalgs Medsættelse.

W. Petersen: Jeg maa fastholde, at det vil være nødvendigt at nedsætte et Udvalg, thi jeg tror, at naar man vil se paa den sidste Passus i § 3, vil man se, at den er temmelig utydelig. Det fremgaar ikke af den, om i det Tilfælde, at f. Ex. jeg skal have en Maskine gjort i Stand, en Anden da har Ret til at arbejde om Søndagen for at sætte den i Stand. Men det kan ikke nytte at diskutere dette Spørgsmaal her; jeg tror, at det maa diskuteres i et Udvalg.

Justitsministeren (Melleman): Jeg tror ikke, at der ved Anvendelsen af § 3 vil kunne opstaa nogen væsentlig Uanskelighed.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovets Forslag om Medsættelse af et Udvalg paa 5 Medlemmer vedtoges med 27 Stemmer imod 19.